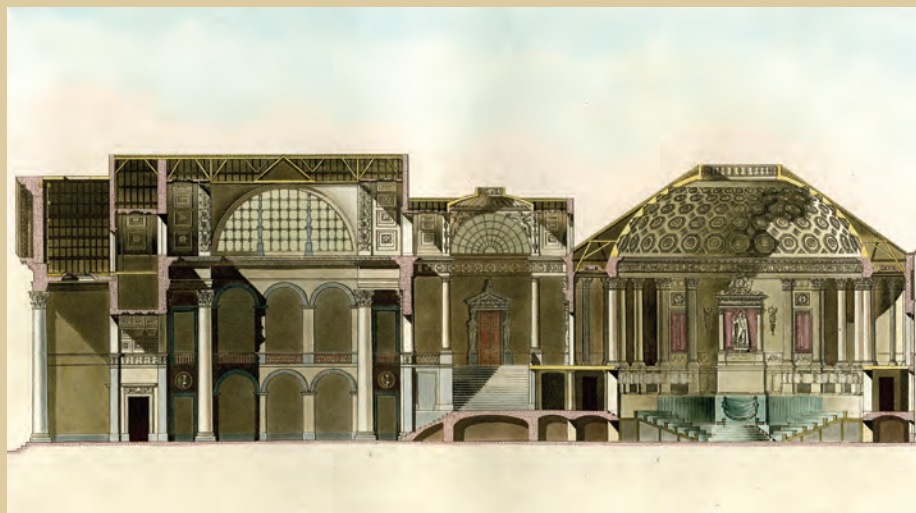

Gent on Files

@rchieflink

Driemaandelijke nieuwsbrief van 't Archief. Gent on Files vzw - jaargang 11 - nummer 2 - april 2011

Langse doorsnede van Universiteitsgebouw, P.J. Goetghebuer, GSA 2 AA156

Gent en koning Willem I

In Nederland, maar ook in Gent, klinkt de naam Willem van Oranje dubbel. Er is natuurlijk allereerst Willem van Oranje, bekend als de Zwijger, de man van de Nederlandse Opstand tegen Spanje, die van 1578 tot 1582 gemiddeld één maand per jaar in Gent verbleef: eerst om hier het revolutionaire stadsbestuur te komen ondersteunen, maar al spoedig om te proberen het mateloos radicalisme in godsdienstige en politieke aangelegenheden te temperen. Twee en een halve eeuw later had Gent te maken met Willem van Oranje-Nassau. Van 1815 tot 1830 was die als koning Willem I van de Nederlanden bewindvoerder van het verenigde (huidige) België en Nederland.

De betekenis van beide Oranjes voor onze stad wordt ten behoeve van Nederlandse toeristen toegelicht in een gids die eerlang verschijnt onder de titel 'Het geheugen van Nederland in Gent'. Uiteraard valt daar nog veel meer te lezen over de vele *lieux de memoire* voor Nederlanders in Gent, de historische plekken waar voor hen herinneringen liggen en die hen aan het denken kunnen zetten,

ankerplaatsen voor hun geheugen. De auteurs (Herman Balthazar en ondergetekende) gaan op zoek naar de parels van het collectieve geheugen, naar het cultureel erfgoed dat gemeenschappelijk is voor Nederlanders, Vlamingen en Gentenaren. Hier alvast een overzicht van de betekenis van koning Willem I.

Beweren dat de Gentenaren in 1814-1815 ongeduldig zaten te wachten op het koninkrijk der Nederlanden en zijn vorst, zou alleszins overdreven zijn. De industrie was volledig op de Franse markt afgestemd en verloor in 1815 plots dat ruime afzetgebied; door het opheffen van de zogenoemde Continentale Blokkade werd het land bovendien overspoeld met goedkope Engelse textielproducten. Sluiting van fabrieken was aan de orde van de dag. Sommige ondernemers vertrokken met hun bedrijven over de grens naar Le Havre, Tourcoing en Roubaix. Ook bisschop Maurice de Broglie, een prins van Fransen bloede, liet zijn afkeer blijken van het protestantse Noorden. Zijn Fransgezinde geestelijkheid bood hardnekkig verzet tegen de nieuwe grondwet, omdat

die de gelijkstelling van de godsdiensten proclameerde.

Niettemin konden koning Willem I en koningin Wilhelmina op 5 september 1815 onder grote belangstelling hun plechtige intrede doen in de met triomfbogen en oranjevaandels versierde stad, onder het vreugdegeroep van de bevolking. De koning ontving de hoogwaardigheidsbekleders in het Hotel d'Hane-Steenhuysse in de Veldstraat. Aan de bisschop zei hij: *My is bekend de aankleving van dit land aen de roomsch-katholyke religie; ik verzekere ulieden myne bescherminge*. Toch bleef de verhouding met de geestelijkheid ononderbroken gespannen. Het feit dat het

onderwijs volkomen onder staatscontrole kwam, de bisschoppelijke colleges werden opgeheven en priesters uit het rijksonderwijsnet verwijderd werden, maakten van Willems onderwijspolitiek een katalisator van verzet.

Er was dus conflictstof genoeg, hetgeen niet belette dat het onderwijs in Gent van hoog tot laag voor het eerst deugdelijk georganiseerd werd: inrichting van kosteloos lager onderwijs voor behoeftigen, oprichting van een Koninklijk College in de Baudeloo-abdij en van de school voor Kunsten Ambachten in het voormalige Sint-Agneteklooster aan de Lindelei (de latere Nijverheidsschool), en niet het minst de stichting van een

volwaardige universiteit in 1817, die ook kon beschikken over een belangrijke bibliotheek van 24.000 boeken en een plantentuin. Het waren allemaal middelen om niet enkel het analfabetisme te lijf te gaan, maar ook gespecialiseerde arbeidskrachten te vormen waar de Gentse industrie behoefte aan had. Vooral werd door universiteit aan de stad een krachtig wapen geboden in een wereld die kordaat naar wetenschap en techniek begon te blikken (en die later in zo uitnemende mate zou bijdragen tot de geestelijke ontvoogding van het Vlaamse volk).

De protectionistische douanewet van 1816 en de oprichting van de *Algemene*

Aquarel van Mathieu Van Brée, AG L125/I33

Maatschappij ter Begunstiging der Nationale Nijverheid (de latere *Société Générale de Belgique*) deden de textielindustrie herleven. Op de *Nationale Industrietentoonstelling* in Gent in 1820, geopend in het bijzijn van de koning, waren reeds vijfhonderd zestig exposanten aanwezig. Er werden kristal- en papierfabrieken opgericht en met het constructieatelier *Le Phoenix* aan de Coupure (1821) was in Gent de basis gelegd van de metaalverwerkende nijverheid. Het waren evenwel vooral de katoenspinnerijen die een geweldige expansie kenden. Dank zij de *Algemeene Handels Maatschappij* kreeg de katoenindustrie een enorm afzetgebied in België, Nederland en Nederlands-Indië. In 1829 verschaften de katoenspinnerijen en indiennefabrieken in Gent en omgeving een broodwinning aan zo'n vijftigduizend personen. In hetzelfde jaar waren er reeds vijftig stoommachines in gebruik. Postkoetsdiensten verbonden Gent met alle belangrijke steden van het rijk. Op 25 juni 1827 passeerde hier voor het eerst de diligence Amsterdam-Parijs. De kroon op al dat werk was de openstelling van het kanaal Gent-Terneuzen in 1827. Onder het Koninkrijk der Nederlanden groeide Gent uit van provinciehoofdplaats van lokaal belang tot een industriestad met nationale uitstraling.

Geen wonder dat er grootse plannen op tafel kwamen om het stadsbeeld met monumentale bouwwerken te verfraaien. Alle ogen waren gericht op een wachttorein dat braak lag na de sloop van het recollettenklooster aan het Kuipgat. Tielman Franciscus Suys, de hofarchitect van koning Willem I, stelde op het *Salon de Gand* van 1820 plannen tentoon voor het bouwen van een indrukwekkend paleis voor *Koninklijke Maatschappij van Schone Kunsten en Letteren*. Het was evenwel Louis Roelandt, de

alom geprezen architect van de *Aula Academica* voor de nieuwe universiteit in de Voldersstraat (1826), die de grootse projecten zou mogen uitvoeren. Maar wegens de Belgische Omwenteling zouden die pas na 1830 gerealiseerd worden.

Het is opvallend dat het intellectueel, cultureel en politiek leven in sterke mate beheerst werd door een aantal bloeiende verenigingen. De reeds genoemde *Maatschappij van Schone Kunsten en Letteren* moedigde schilder- en beeldhouwkunst, architectuur en literatuur aan door het inrichten van wedstrijden en triënnales. De tuinbouwkunst was het domein van de *Maatschappij voor Landbouw- en Kruidkunde*, met zetel in zaal Flora in de Holstraat. Daar werden jaarlijks twee bloemen- en plantententoonstellingen gehouden, de voorlopers van de beroemde Gentse Floraliën. De *Toonkunst Maatschappij van Sint-Cecilia* genoot door haar deelname aan wedstrijden een Europese vermaardheid. De Vlaamse taal en literatuur werden bevorderd door de vereniging *Reget Prudentia Vires* van de Nederlandse professor Johannes Schrant. Ze kreeg de bijzondere bescherming van minister Falck, maar verdween na de Belgische Omwenteling. De Gentse afdeling van de *Maatschappij Tot Nut van 't Algemeen* had een opvoedende en filantropische rol. Veel van haar leden waren lid van de vrijmetselaarsloges, die in die tijd in Gent een grote opbloei kenden. De maatschappij *La Concorde*, met zetel op de Kouter, groepeerde zo'n achthonderd industriëlen, handelaars, advocaten, magistraten en leden van de goeude burgerij. Hoewel ze voor het merendeel franstalig waren, behoorden ze tot de trouwste aanhangers van het bewind van koning Willem I. Tot lang na 1830 zou *La Concorde* een orangistisch bolwerk blijven.

Door zijn aanmoedigingspolitiek wist de koning de sympathie te verwerven van de industriële en intellectuele milieus. Die waren tussen 1815 en 1830 diens belangrijkste steunpilaren in Gent. De hogere burgerij zou in 1830 dan ook het mikpunt worden van de patriotten. Men kan terecht stellen dat de monarch hier nogal eenzijdig zijn politiek op de elite had georiënteerd. Zijn gebrek aan soepelheid in religieuze aangelegenheden, een domein dat de overgrote meerderheid van de bevolking aan het hart lag, zou hem fataal worden. Ook zijn taalpolitiek kreeg nogal wat tegenkanting, bijvoorbeeld bij magistraten en advocaten, die zich immers onwennig voelden met het Nederlands, omdat ze hun opleiding nog in het Frans hadden genoten.

Toch is de balans van de regering van Willem I positief te noemen. Meer dan andere Belgische steden heeft Gent zijn economische relance in grote mate aan de Nederlandse vorst te danken.

Johan Decavele

In de jaren 1970 organiseerde het Stadsarchief twee tentoonstellingen over deze periode. De catalogi blijven belangrijke naslagwerken: *Gent en Willem I (1814-1830). Herinneringen*, in het Centrum voor Kunst en Cultuur, 1974; *Honderdvijftig jaar Kanaal Gent-Terneuzen*, in de Handelsbeurs Gent en het Stadhuis Terneuzen, 1977.

Bouwen en renoveren in de leeszaal van het Stadsarchief

De Dienst Monumentenzorg & Architectuur (DM&A) behandelt jaarlijks honderden stedenbouwkundige vergunningen. Inhoudelijk gaat het van een aanvraag voor de vervanging van een winkelpui tot een aanvraag voor afbraak van een pand en vervanging door nieuwbouw. Aan de goed- of afkeuring van de aanvraag gaat doorgaans een bouwhistorisch onderzoek vooraf. Eerst wordt een plaatsbezoek gedaan. Sporen van oudere bouwfases en van latere verbouwingen, zowel op de gevels als in het interieur van het gebouw, worden fotografisch vastgelegd. Aan de hand van getuigen zoals oude keldergewelven, zuilen, vloeren, bepleisterde plafonds en schouwmantels, deuren en vensters met beslagwerk of dakspanten wordt al snel duidelijk of een pand historisch waardevol is. Als blijkt dat in het gebouw waarvoor een bouw aanvraag wordt ingediend genoeg oude sporen bewaard bleven, wordt bouwhistorisch onderzoek verricht naar eventuele wijzigingen aan het pand. De onderzoeksresultaten daarvan kunnen richtinggevend zijn voor het standpunt dat de DM&A inneemt bij het beoordelen van een bouw aanvraag. Zo zal bijvoorbeeld worden beslist dat een waardevolle trap behouden moet blijven.

Een eerste stap in het bouwhistorisch onderzoek is de zoektocht naar oud fotomateriaal van het pand. Talrijke instellingen

hebben een uitgebreide fotoverzameling die via hun website kan worden geraadpleegd. Ook de fotoverzameling van de DM&A zelf wordt geraadpleegd. In de tweede fase volgt het kadastraal onderzoek. Vertrekkend van het huidige kadastrale nummer wordt de evolutie van het perceel in het archief van het kadaster onderzocht. De mutaties – wijzigingen aan de perceelsstructuur door splitsingen, uitbreidingen enz.– die het perceel vanaf het ontstaan van het huidige kadaster (omstreeks 1830) tot vandaag heeft ondergaan, zijn belangrijke indicatoren voor mogelijke wijzigingen aan het gebouw. Daarnaast zijn de namen van de opeenvolgende eigenaars van het perceel, die eveneens in het archief van het kadaster kunnen worden opgezocht, belangrijk voor de reconstructie van de bouwgeschiedenis van een pand. Een nieuwe eigenaar immers zal niet zelden kort na de aankoop verbouwingswerken laten uitvoeren.

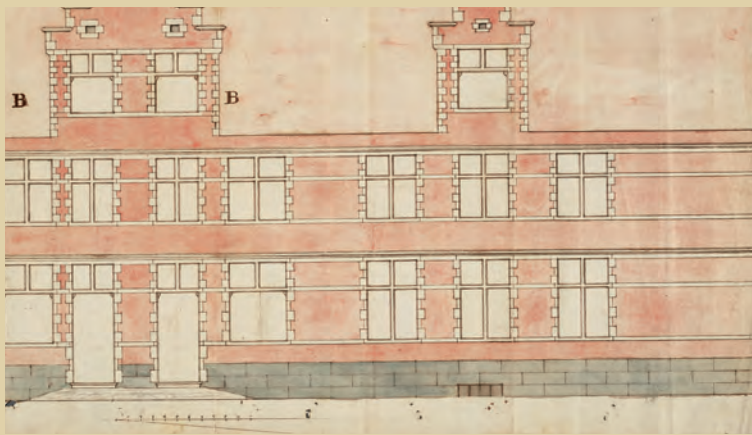
De gegevens van de mutaties van het perceel en de namen van de eigenaars zijn noodzakelijk om het onderzoek te kunnen voortzetten in het Stadsarchief.

Al ruim twintig jaar toets ik in het Stadsarchief de resultaten van het kadastraal onderzoek aan de gegevens in de inventarissen van de reeks G12 (bouwvergunningen van

1795 tot heden) of de reeks 535 (bouwvergunningen van vóór 1795).

Met de gegevens uit het kadastraal onderzoek (naam van de bouwheer en de bouwdatum of het jaar van de mutatie) zoek ik naar de referenties in de reeks G12. Vroeger kon dit enkel via microfilm, waarbij het zaak was zorgvuldig en niet overhaast te werk te gaan. Zo kon de bouw aanvraag van een pand gelegen aan de Petit Marché au Lin te vinden zijn onder de letter P, maar ook onder de letter M of L. Ook de zoektocht via de naam van de aanvrager was niet altijd gemakkelijk. Wanneer de aanvrager bijvoorbeeld Van der Haeghen heette was hij mogelijk alfabetisch terug te vinden onder de letter V, maar evengoed kon hij onder de letter H staan. Vandaag, met de ontsluiting van de digitale inventaris van de reeks G12, zijn die moeilijkheden van de baan. Het volstaat een gedeelte van de naam van de toenmalige eigenaar, in dit geval 'Haeghen', in te tikken en de volledige lijst van de bouw aanvragen op die naam verschijnt in chronologische volgorde, ook als de naam Vanderhaeghen, Van der Haeghen of Vander Haeghen wordt gespeld.

Het opzoekingswerk voor de bouw aanvragen uit de reeks 535 is sinds de ontsluiting van de beeldbank (www.beeldbankgent.be) ook veel gebruiksvriendelijker geworden. Op straatnaam krijgt de gebruiker een

Geveltekening uit 1712 van het huis hoek Vrijdagmarkt - Waaistraat, 535 - 340-12-02

volledig overzicht van de achttiende-eeuwse bouwaanvragen met de tekening van de gewijzigde toestand en de naam van de toenmalige eigenaar van het pand.

Ondanks de digitale ontsluiting van de reeks G12 en de beschikbaarheid van de beeldbank houdt dit nog niet in dat alle wijzigingen worden gevonden. Niet alle bouwaanvragen bleven bewaard en hier en daar is er één verdwenen of er werd geen aanvraag ingediend. Het is dan aangewezen om andere bronnen te raadplegen, zoals de reeks Kleine Werken. In deze reeks worden aanvragen voor kleine verbouwingen, een nieuwe winkelpui, interieuraanpassingen enz. bewaard. De inventarisatie van dit fonds is nog niet afgerond maar toch loont het de moeite om bij gebrek aan materiaal ook dit archief te raadplegen. Plannen of foto's in deze dossiers kunnen soms verhelderend zijn voor het historisch onderzoek. Ook het archief van de Stedelijke Commissie bevat veel materiaal (tekeningen, plannen, foto's) over het historisch waardevol patrimonium. Ten slotte

kunnen de iconografische bronnen uit de Atlas Goetghebuer of de collectie Dekeyser aanvullend bewijsmateriaal voor een wijziging opleveren.

We illustreren de werkmethode en het belang van dit historisch onderzoek bij het adviseren van de bouwaanvragen door de DM&A aan de hand van een concreet voorbeeld. Op de hoek van de Vrijdagmarkt en de Waaistraat staat een pand met een fraaie klokgevel. Aansluitend op de zijgevel in de Waaistraat maakt het huis nr 2 eveneens deel uit van het complex. In 2004 wilde de eigenaar van beide panden grondige aanpassingswerken laten uitvoeren aan het interieur en de gevels laten restaureren. Vooral de vermindering van de gelijkvloerse verdieping van beide gevels moest in het nieuwe ontwerp opgelost worden. Bij het plaatsbezoek werden de interessante bouwsporen op foto vastgelegd. Het bouwhistorisch onderzoek startte met de zoektocht naar oude foto's. In de eigen fotocollectie ontdekten we een foto van de toestand van het pand in het begin

van de jaren 1980. Ook de verzameling van de Stedelijke Commissie (www.beeldbankgent.be) en de verzameling van het Koninklijk Instituut van het Kunstpatrimonium (www.kikirpa.be) bevatten interessante foto's van beide gevels.

De volgende stap was het kadastraal onderzoek. De verschillende mutaties werden opgespoord en de namen van de eigenaars teruggevonden. Via de website van het Stadsarchief (www.gent.be/zwartedoos) werd hiermee gezocht naar referenties van de bouwaanvragen in de reeks G12. Op de naam van de eigenaars vond ik een aantal referenties maar na het raadplegen van de dossiers bleken die over het naastgelegen pand op de Vrijdagmarkt te gaan. Het belangrijkste document waarop de DM&A zich voor de restauratie van de gevels heeft gebaseerd, is de oorspronkelijke bouwaanvraag van 1717 uit de reeks 535, omdat de gevels grotendeels bewaard gebleven waren.

De smakeloze winkelpui werd vervangen door sobere vitrines die overeenstemmen met de vroegere vensteropeningen en de deur kon worden teruggeplaatst op de oorspronkelijke plek. Ook de zijgevel werd aangepakt gebaseerd op de oude documenten. Het schrijnwerk werd overal vervangen door houten schrijnwerk, waarvan de profielen aanleunen bij het oorspronkelijke achttiende-eeuwse schrijnwerk. De restauratie van het complex, gebaseerd op oude documenten is, dankzij de grote inzet van de eigenaar, bijzonder geslaagd.

Sophie Derom

Het archief van Vanden Berghe-Pauvers. Gents meubelbedrijf met internationale allure

Sinds januari 2011 mag het Stadsarchief zich de trotse beheerder noemen van het archief van de ontwerpers en het meubelbedrijf Vanden Berghe-Pauvers. Ongeveer veertig strekkende meter archief werd overgebracht naar De Zwarte Doos. Deze bedenkers van onder meer de cirkante tafel zijn echt een internationaal begrip. In oktober 2010 kondigde zaakvoerder Bob Vanden Berghe de nakende opheffing van het bedrijf in de pers aan en contacteerde vervolgens het Stadsarchief met de vraag of er interesse bestond het bedrijfsarchief op te nemen. Uit het aansluitende werkbezoek bleek het grote belang van het archief. Tijdens een tweetal daaropvolgende werkbezoeken werd door het

Vlaams Architectuurinstituut - voor zover dit nog mogelijk was - onder begeleiding van Eva Van Regenmortel, het bedrijfsproces zoveel mogelijk gedocumenteerd en op beeld vastgelegd.

De oudste informatie over de bedrijfsactiviteiten van deze familie gaat terug tot de achttiende eeuw, toen een verre voorouder, Joannes Baptiste Van den Berghe, geboren in Munkzwalm (1742), als houtzager aan de slag was. In de twintigste eeuw vestigden zijn nazaten zich in Gent, aanvankelijk in de Leeuwstraat en vanaf 1906 in de Meibloemstraat. Albert Van den Berghe toonde al in de jaren 1925-1930 grote belangstelling voor moderne vormgeving en werkte onder

meer samen met ontwerpers zoals Gaston Eysseleinck en Geo Verbanck. Helaas werden de meeste documenten uit deze tijd vernietigd na een VI –aanval tijdens de Tweede Wereldoorlog. Na de Tweede Wereldoorlog werd samengewerkt met Emiel Veranneman maar vooral met Jos De Mey. Sinds 1967 werden de meeste ontwerpen gemaakt door Bob, en in mindere mate door Dries Vanden Berghe.

Een gedeelte van het archief is door Ellen De Clercq (2002-2003) voor de vakgroep Kunst-, Muziek- en Theaterwetenschappen (UG) geïnventariseerd. Het betreft een veertigtal ringmappen met hierin 2800 documenten in verband met de familie en het bedrijf. Naast de boekhoudkundige stukken en personeelsaangelegenheden bevat het archief interessante informatie over de talrijke artistieke projecten, waaronder de cirkante tafel. Deze inventaris kan in de leeszaal van het Stadsarchief worden geconsulteerd.

Deze veertig ringmappen maken niet het hele archief uit. Momenteel wordt het overige gedeelte van de stukken via snelinventarisatie toegankelijk gemaakt en herverpakt om een vlotte consultatie ervan mogelijk te maken.

Foto van het atelier

Leen Charles

Het GOF en het web

Het feestjaar 2010 waarin het GOF zijn tienjarig bestaan vierde, was niet alleen de aanleiding voor de interviewreeks *Schatten van mensen* en de gelijknamige publicatie, maar ook voor de vernieuwing van onze website. Alle informatie over het GOF, de publicaties en de activiteiten vindt u voortaan op www.gentonfiles.be.

Om onze naam *t Archief. Gent on files* alle eer aan te doen, hebben we het digitale luik van onze werking wat verder uitgediept. De website werd volledig in het nieuw gestoken met een nieuwe structuur en meer inhoud dan voorheen. U vindt er voortaan niet alleen informatie over het GOF of de lopende projecten, maar ook een kalender met activiteiten en verslagen van wat reeds voorbij is. Zo kan u niet alleen nagenieten als u er zelf bij was, maar ook bijblijven als u iets gemist heeft. Zo kan u er onder meer de inhoud nalezen van de voorbije jaargangen van *Archieflink* of de sponsorprojecten van de afgelopen jaren en ook de verslagen van de interviewreeks *Schatten van mensen*.

Uiteraard vindt u er alle informatie over het huidige sponsorproject rond de charters en de geplande activiteiten in 2011. Hou dus zeker de kalender in de gaten. Mist u nog iets op de website, laat het ons dan weten. Misschien heeft u mooie foto's gemaakt op een van onze activiteiten. We zetten ze graag op de website, zodat ook anderen een blik kunnen werpen op waar we mee bezig zijn.

Om helemaal mee te zijn met onze tijd hebben we ook een profiel op Facebook. Wordt u ook vriend van Gent on files GOF?

Via onze website proberen we de archieven uit De Zwarte Doos levend te houden, letterlijk via restauratie van verwaarloosde objecten en figuurlijk via onze activiteiten en publicaties. De website is echter op haar beurt het geheugen van onze vereniging en zelf een digitaal archiefdocument. Als zodanig verdient de website het om gearchiveerd te worden. Het archiveren van websites is echter – net zoals bij alle digitale documenten – niet zo evident. Het is een uitdaging om de snel veranderende wereld van het web te vangen en vast te houden voor de toekomst. De website van het GOF is vrij statisch. De teksten en het beeldmateriaal veranderen geregeld, maar dit is niets in vergelijking met veel dynamischer websites waarop dagelijks items veranderen, waar forums op staan of databanken aan gekoppeld zijn. Het expertisecentrum edavid ontwikkelde enkele jaren geleden een stappenplan voor het archiveren van websites. Ook het Gemeentearchief Rotterdam publiceerde een handboek voor het archiveren van websites. In de praktijk doet de Koninklijke Bibliotheek in Nederland aan webarchivering. In België behoort het archiveren van websites echter nog niet tot de dagelijkse opdracht van een archiefinstelling. Maar met de verdere ontwikkeling van haar digitale archivering wordt dit binnenkort misschien een taak voor het Gentse stadsarchief en kan u over honderd jaar nog steeds onze website raadplegen.

Link

Helpende handen in het archief

Het stadsarchief kan rekenen op de actieve inzet van een gestaag groeiend team van vrijwilligers.

Hun taken werden reeds in het juli-nummer van 2009 uitvoerig belicht.

Nu, twee jaar verder, is onze ploeg nog uitgebreid en maken we even de balans op.

De stevige groep van de zes reeds bekende gezichten, is nog steeds op volle toeren actief bij het invoeren van de parochieregisters in onze databank. Dat zijn Gontran Eryvynck, Gilbert De Leu, Suzanne Viaene, Raoul De Mulder, Marc Platteeuw en Leon Huyge. Lieven Snoeck kwam enkele maanden geleden deze ploeg versterken en Lucy Boddaert start op haar beurt vanaf maart.

Nieuw zijn ook Jacqueline De Craecker, die de bibliotheek herordent en Hedwig Janssen, die specifiek de bibliotheek van wijlen Johnny De Meulemeester inventariseert. Anne Goossens is nog steeds actief bij het invoeren van bouwdoSSIERS in de gegevensbank terwijl Jos Tavernier het bedrijfsarchief van Schulze inventariseert. Het charterproject, dat ook reeds in @rchieflink werd toegelicht, kan rekenen op de inzet van Jos, Leon en Lieve Hemelaer. Ellen Schiffer werkt sinds enkele maanden ook mee aan het monteren van de charters, terwijl Jenny Michiels zich niet toelegt op de materiële bewaring van dat rijke fonds, maar zich inzet bij de minutieuze vertaling uit het Frans van de omvangrijke inventaris van P.Van Duyse.

En last but not least kunnen we al sinds jaren blijven rekenen op de nooit aflatende inzet van Griet Maréchal, voormalig voorzitter van onze vriendenkring.

Wij hebben ook een droevig nieuws: onze gewaardeerde medewerker Freddy Van Besien (1949 – 2011), is overleden op 28 januari. Hij stond in voor het opmaken van regesten bij de staten van goed en had ook de knepen van het vak geleerd voor het monteren van de charters. Wij weten dat hij een cultuurminnend man was die ook in andere aspecten van de erfgoedsector thuis was, maar we kenden hem vooral als een aangename, vriendelijke en zeer bescheiden man.

Valérie Meillander

colofon

@rchieflink is de driemaandelijke nieuwsbrief van 't Archief. Gent on Files, een ondersteunende vzw voor het Stadsarchief van Gent

Het abonnement is begrepen in de lidmaatschapsbijdrage: 15 euro individuele leden, 18 euro gezin, 25 euro steunende leden en 250 euro ereleden.

Een los nummer kost 5 euro.

Rekeningnummer:
000-3252077-55

Projectrekening Koning Boudewijnstichting

“voor een betere conservatie van de charterverzameling”: 000-0000004-04 met mededeling 'L82195 - 't Archief Gent on Files vzw; een fiscaal attest vanaf 30 euro.

Adres GOF

p.a. De Zwarte Doos Stadsarchief,
Dulle-Grietlaan 12, 9050 Gentbrugge
(09)266 57 60
stadsarchief@gent.be
www.gentonfiles.be

Coördinatie en eindredactie

Valérie Meillander
Christine Duthoit

Verantwoordelijke uitgever

Piet Veldeman, Ooistraat 10,
9041 Oostakker
ISSN - nummer: 1376-2966

Foto's:

Storm Calle, tenzij anders vermeld

Vormgeving

Evé Grafica - Erika Vanderstockt,
Gent, GSM: 0486/51.78.88

Druk

J.Verbeke, Gent

Inhoud

- 1
Gent en koning Willem I
- 4
Bouwen en renoveren in de leeszaal van het Stadsarchief
- 6
Het archief van Vanden Berghe-Pauvers
- 7
007: Het GOF en het web
- 8
Link: Helpende handen in het archief